

عنوان مقاله:

تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات در برنامه درسی و آموزشی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

رضا رضایی

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های مهمی که پدیده فناوری اطلاعات و ارتباطات از آن برخوردار است، این است که باعث میشود ارتباط انسان با انسان، همچنین انسان با محیط تسهیل یافته و ارتقاء یابد. فناوری اطلاعات و ارتباطات به دلیل قدرت تحول پذیری و توانایی برقراری ارتباط پویا که می تواند با دانش آموزان داشته باشد، از نقش مهمی در انتقال دانش برخوردار است. درباره تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات در حوزه تعلیم و تربیت دو دیدگاه وجود دارد. رویکرد اول که به رویکرد اصلاح گرا نام گرفته، بر این باور است که تأثیر فناوریهای جدید (اطلاعات و ارتباطات) بر آموزش و پرورش تدریجی بوده و این پدیده باعث میشود که آموزش به شیوه سنتی، تنها به گونهای کارآمدتر انجام شود. عبارت دیگر ICT باعث تسریع اصلاحات در آموزش و پرورش می شود. در کنار این رویکرد، رویکرد تحولگرا مطرح است که معتقد به تحول زایی ICT در آموزش و پرورش میباشد و بر این باور است که فناوری اطلاعات و ارتباطات، ابزارها و حتی خط مشی ها و اهداف تعلیم و تربیت را به صورت اساسی تغییر داده و متحول میکند. این مقاله تلاش دارد با بیان نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در حوزه تعلیم و تربیت، به بررسی تأثیر این پدیده بر روی برنامه درسی بپردازد. برنامه درسی را می توان دستور کار آموزش دانست بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در برنامه درسی فواید فراوانی به همراه دارد. از جمله اینکه امکان بهره گیری از یک برنامه درسی تلفیقی را برای معلم و دانش آموزان فراهم می آورد. این نوع برنامه درسی، بیش از آنکه بخواهد دانش معینی را به دانش آموزان القاء کند، زمینه ای را فراهم می کند که از طریق آن امکان شکوفایی قابلیت های فردی دانش آموزان و گسترش تجربه های فردی و مستقل آنها افزایش می یابد. در این رابطه به تأثیرات دیگری میتوان اشاره کرد که در مقاله به آنها پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/367035>

